הדרקון של זיוה

גברת כהן היא מורה מוזרה. יש לה חיוך קצת עקום וקצת צבע בקצה האף. היא אוהבת לקרוא את האלף-בית קדימה ואחורה ובמהופך. גברת כהן הצטערה שבא הקיץ כי לא היה לה אז את מי ללמד. היא הביטה במכתב שקיבלה מאחת מתלמידותיה. במכתב נאמר:

גברת כהן היקרה. מאחר שאת חכמה מאוד אולי תוכלי לעזור לי. ראיתי דרקון, אבל אמא ואבא לא רוצים להאמין לי. הוא גדול כמו הכלב של מר שפיר. יש לו כנפיים לבנות ועור ירוק, ראש סגול ועיניים שחורות.
באהבה, זיוה.

זיוה היקרה
מעולם לא ראיתי דרקון ואינני מאמינה בהם. איפה ראית את הדרקון? איך קוראים לו?
באהבה
גברת כהן.

גברת כהן היקרה
את הדרקון ראיתי בדרך לעיר קליוולנד. אבא היה עסוק בקריאת מפות ואמא עסוקה בנהיגה.
אמרתי "אבא, אמא! דרקון מתעופף מעל המכונית שלנו!"
אבל אמא אמרה רק "אין דרקונים בקליוולנד. הדרקון בראש שלך."
גברת כהן, איך יכנס דרקון גדול לראש שלי?
באהבה זיוה.
דרך אגב: אינני יודעת את שמו. עוד לא שאלתי אותו.

זיוה היקרה
ראשך הוא המקום המתאים ביותר בשביל דרקון.
באהבה
גברת כהן.

גברת כהן היקרה הדרקון הוא לא בראשי. הוא ישן במיטה של הבובה שלי.
באהבה
זיוה
דרך אגב: שמו ולי והוא אוהב לאכול גזר, בוטנים ומרשמלו, אותם הוא קולה בעצמו. הוא דרקון נושם אש.

זיוה יקירתי
אני בטוחה שזה שמח כשדרקון לידך. תארי לעצמך את התצוגה שתהיה לנו כשיתחילו הלימודים. תהיה לך התצוגה הטובה ביותר בכל בית הספר (כלומר אם הוא אמיתי).
באהבה גברת כהן

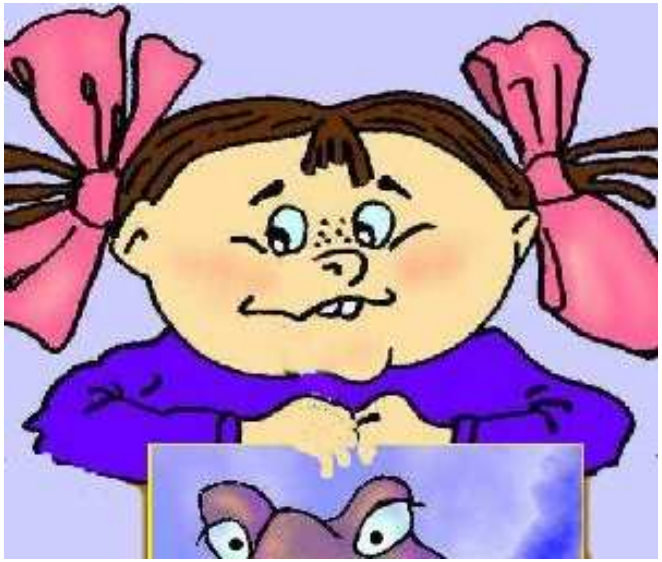

גברת כהן היקרה
ולי הוא אמיתי. אני ראיתי אותו בקולנוע, אבל היה חושך וכל פעם שהוא רצה לאומר לי "שלום" אמא ואבא אמרו "ששש" והשתיקו אותו.
ולי היה עצוב מאוד. רציתי לעודד אותו ונתתי לו חתיכת גומי לעיסה, אבל זה נדבק לו לכנפיים והייתי צריכה לעזור לו להוציא אותו. הוא באמת היה עצוב.
באהבה זיוה.

זיוה יקירה
תני לו חיבוק בשמי.
באהבה
גברת כהן

גברת כהן היקרה
ולי יבוא מחר בעצמו כדי לחבק אותך. רק תחכי.
באהבה זיוה

גברת כהן המתינה ואפילו הכינה מטעמים
שהדרקון אוהב. פתאום דפקו לדלת. גברת כהן
פתחה. שם עמדה זיוה עם מסכת דרקון על פניה.
אמא החזיקה אותה ביד.
"אמרי עכשיו את האמת" אמרה אמא.
"אני הדרקון" נאנחה זיוה. היא הסירה את המסכה
ו הורידה את ראשה.
גברת כהן רק חייכה "הכנתי לך משהו, זיוה."
"מה זה?" שאלה אמא.
גברת כהן הוציאה מהארון ציור. ומה היה עליו?
"זה ולי!" קראה זיוה בשמחה, כשלקחה את הציור מגברת כהן.

פתאום הדרקון קפץ מהציור וקרץ להן.
אבל, כמובן, רק זיוה וגברת כהן יכלו לראות זאת.